

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Diaconu Iurie

judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul procuraturii de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Vasiliuc Veaceslav XXXXX, născut XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.12.2018 – 12.02.2019;

Instanța de apel: 27.02.2019 – 19.06.2019;

Instanța de recurs: 19.11.2019 – 18.12.2019.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, din 12 februarie 2019, Vasiliuc Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Codului de procedură penală, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite funcții și de a exercita o anumită activitate în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție, ori organizatorico-economice, inclusiv și în domeniul farmaceutic, pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 CP, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani. A fost aplicată măsura preventivă – aplicarea de nepărăsire a țării.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 1696,7 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Vasiliuc Veaceslav, la data de 04.06.2018, în gospodăria sa, amplasată în XXXXX, de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Râșcani a fost efectuată o percheziție autorizată în scopul depistării drogurilor, precum și altor obiecte interzise spre păstrare.

Astfel, în cadrul percheziției: într-un sertar din dulapul, situat în coridorul casei, precum și în podul casei au fost depistate diferite cantități de mase vegetale de culoare verde, uscate și mărunțite, precum și o masă vegetală (parte de plantă) de culoare verde în stare uscată de vegetație - care în prezența lui Vasiliuc Veaceslav au fost împachetate, sigilate și ridicate de la fața locului, de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Râșcani.

Potrivit concluziei din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-530 din 04.09.2018 - masa vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită, prezentată la examinare în pachetele nr. 1, 3 și 4 depistate și ridicate la data de 04.06.2018, în cadrul percheziției la domiciliul lui Vasiliuc Veaceslav, în cantitate de 47,243 grame (0,769+2,747+43,727) - reprezintă marihuană și face parte din categoria substanțelor stupefiante, iar masa vegetală de culoare verde, în stare uscată de vegetație, prezentată la examinare într-un pachet din hîrtie de ziar, depistată și ridicată în aceleași circumstanțe, reprezintă planta de cannabis (plantă de cannabis cu sau fără rădăcină sau părți ale plantei de cannabis care conțin tetrahydrocannabinol), în număr de 1 (una), și de asemenea face parte din categoria substanțelor stupefiante.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în latura ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, cu emiterea unei noi hotărîri prin care de la Vasiliuc Veaceslav să fie încasate în beneficiul statului cheltuielile suportate în valoare de 1696,7 lei.

În susținerea cerințelor sale apelantul a invocat, că instanța de fond nu a apreciat corect probele prezentate și cercetate și a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare, legate de documentarea cazului. Astfel, conform prevederilor art. 227 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, apelantul consideră că, instanța eronat a interpretat faptul că, cheltuielile suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii sunt puse în sarcina părții acuzării. Poziția instanței este una greșită, legea fiind interpretată și aplicată incorect, astfel conform celor stipulate la art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, „Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului”. Statul și-a asumat obligația pozitivă de a proba vinovăția unei persoane și, în acest scop, la o anumită etapă a procesului penal, a suportat anumite cheltuieli judiciare care, ulterior, în cadrul probării vinovăției și condamnării persoanei în condițiile art. 299 CPP urmează a fi încasate de la

condamnat.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2019, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei respective a fost dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, fapt ce nu se contestă de părți, apelul fiind declarat în privința cheltuielilor judiciare.

Instanța de apel a reținut, că temeinicia sentinței a fost verificată, reieșind din argumentele aduse de către autorul apelului în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Astfel, în ce privește solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare, aceasta a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Dispozițiile art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, statuează, că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța de judecată având posibilitatea de a-l obliga pe condamnat să recupereze cheltuielile judiciare sau să-l elibereze de plata cheltuielilor judiciare atunci când plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Respectiv, în speța dată Curtea de Apel a constatat incapacitatea de plată a inculpatului, care nu este încadrat în câmpul muncii, fiind remunerat la munci ocazionale cu circa 100-150 lei pe zi, precum și situația familială grea, din explicațiile inculpatului reiese că soția acestuia a suferit recent intervenție chirurgicală și banii câștigați sunt cheltuiți pentru tratamentul soției, care nu beneficiază de vreo pensie sau indemnizație, precum și că are copil minor la întreținere, astfel încasarea sumei solicitate de procuror, ar putea afecta considerabil starea financiară destul de precară a familiei inculpatului, motiv pentru care solicitarea procurorului a fost respinsă.

Totodată, suma de 16,7 lei, solicitată de acuzare pentru rechizite, la fel a fost respinsă deoarece nu cade sub incidența art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei și rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și aceasta este expus neclar.

Invocând prevederile art. 229 alin. (1)- (3) Cod de procedură penală, ce expune expres că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, și instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare dacă plata cheltuielilor poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. De asemenea invocă că instanța nu a ținut cont că raportul de expertiză juridică a fost întocmit la 04.09.2018, după abrogarea alin. (2) al art. 142 Cod de procedură penală.

7. Avocatul Palade Rodica în numele inculpatului a depus referință la recursul declarat de procuror, prin care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei fără modificări.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 141 Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare. Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere,

formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală.

Argumentul recurentului precum că alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, conform căruia, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, este nerelevantă pentru situația dată, deoarece lege nu prevede expres încasarea acestor cheltuieli de la inculpat în folosul statului, nu se menționează că în cazul dat a fost efectuat raport de constatare tehnico- științifică ce se prevalează la art. 139-141 Cod de procedură penală.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa referitor la cheltuielile de judecată pentru expertize, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii decide inadmisibilitatea lui, ca fiind vădit neîntemeiat.

Curtea de apel a menționat că inculpatul nu activează în câmpul muncii (f.d.54), se întreține din lucrul în gospodăria personală și lucrul cu ziua în gospodăriile sătenilor, respectiv nu deține un izvor stabil de venit ce ar permite achitarea sumei solicitată de procuror fără înrăutățirea situație financiară precare a familiei sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentele invocate de recurenți urmând a fi declarate ca vădit neîntemeiate.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul

Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul procuraturii de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe Vasiliuc Veaceslav XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion